

Anne en Malou aan het werk in Kisumu ●●●●●●●●●●

Ongeveer een half jaar geleden kwamen wij allebei op het idee om vrijwilligerswerk te gaan doen. Anne (19 uit Beers) was op dat moment in twijfel over haar opleiding SPH en besloot een jaar te stoppen. Malou (21 uit Langenboom) had na een coschap in Oeganda enkele weken vrij, die ze graag nuttig wilde besteden. Zonder dat we elkaar kenden, hadden een aantal dingen gemeen: we wilden allebei naar Afrika, we hadden alle twee gehoord van de Klaartje Derks Stichting en we wilden in november weg. Zodoende kwamen wij op een mooie zomerdag samen vol goede bedoelingen aan bij Jacques en Yvonne, die helaas niet thuis bleken te zijn. Na een aantal pogingen gedaan te hebben om ze te bereiken, hebben we besloten om van de open staande deuren gebruik te maken en kennis te maken. Nu zitten we samen in Kisumu.

Afgelopen weken zijn we samen met Tobias op pad geweest in en rondom Kisumu. De eerste anderhalve week zijn we de sloppen in getrokken om voor de grote vakantie nog zoveel mogelijk kinderen te ontwormen. Na het nodige rekenwerk zijn we tot de conclusie gekomen dat we ruim 8000 kinderen ontwormd hebben. Dit was een goede eerste ervaring met het werken voor de Klaartje Derks Stichting. We werden erg vrolijk van het enthousiasme van alle kinderen en leraren. Ze ontvangen je met open armen en zijn erg dankbaar voor

Anne aan het werk in een van de vele babiehomes

Malou bezig met het ontwormen

alle hulp die ze krijgen. En dat maakt het voor ons alleen maar leuker om te doen.

Naast het ontwormen hebben we ook een aantal projecten bezocht die mede gesteund worden door de stichting. Zo zagen we één bibliotheek die helemaal in gebruik is en een andere waar nog druk aan gebouwd wordt. We hebben goede hoop dat deze in januari 2011 ook bruikbaar is.

Nu de scholen dicht zijn, proberen we zoveel mogelijk andere dingen voor de community te doen. Deze week zijn we bezig met het verzorgen van wonden en behandelen van schurft. Naar onze schatting hebben we in twee ochtenden zo'n 150 kinderen en volwassenen geholpen. Hopelijk volgen er nog velen. Het is natuurlijk hard werken, vooral in die hitte, maar het is vooral ook erg leuk om de dankbaarheid te merken van de mensen die je geholpen hebt. Het is goed om met eigen ogen te zien dat al het ingezamelde geld goed besteed wordt. Er zijn nog zoveel dingen die we hier kunnen doen voor de community, maar we zien ook dat alle kleine beetjes

helpen. We blijven ons inzetten voor alle kleine beetjes die helpen. Malou doet dit tot halverwege december, terwijl Anne tot en met eind januari blijft.

*Groetjes vanuit Kisumu,
Anne & Malou*

Tijd ●●●●●●●●●●

Toen Klaartje op het einde van de vorige eeuw besloot om de wijde wereld in te trekken, toen waren er maar een paar dingen, die ze in haar zorgvuldig uitgezochte rugzak altijd bij zich had.

Een dagboek, een etui vol met pennen e.a. aan schrijven gerelateerde zaken, een adressenboekje, een fototoestelletje, (teen) slippers en een paar goede (berg) schoenen, vooral hele draagbare kleding, een wekkertje, de Jip en Janneke toilet-tas, alle benodigde reisdocumenten en boeken...

Dat wekkertje, ook daar was goed over nagedacht. Niet duur en vooral praktisch. Zo'n klein geel Hema ding met een batterijtje, dat ze zelf had opgevrolijk met bloemetjes.....

Dat wekkertje heeft 10 jaar lang mijn tijd in de gaten gehouden, altijd en overal, zelfs zo dat ik na een paar jaar gebruik begon te geloven dat haar eigen energie de tijd aangaf. Echter Klaartje laat me niet gek maken, want prompt stond de tijd even stil en deed een nieuw batterijtje wonderen.

Maar nu, 10 jaar later, helpt ook een nieuw batterijtje niet meer, het wekkertje heeft het begeven en de tijd, de tijd die gaat gewoon door.....

*Beers, 7 december 2010,
Yvonne*

Interview Tobias ●●●●●●●●●●

Op 9 december j.l. hebben Anne en Malou onze Kenyaanse vrijwilliger Tobias thuis uitgebreid geïnterviewd. De volledige tekst staat op onze website www.stichtingklaartjederks.nl onder de titel: Interview Tobias.

Anne en Malou op bezoek bij Tobias en z'n vrouw Lenet

Dag vrienden van de Stichting Klaartje Derks ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Zo blij met z'n eigen rolstoel... niet meer kruipen op handen en knieën

24 nov.: Hans van Beers

2010 is voor mij een jaar geweest dat voor een groot deel in het teken stond van de Stichting Klaartje Derks.

Na het overlijden van mijn vrouw kreeg ik ineens zeeën van tijd. Tijd die niet verloren mocht gaan maar op een nuttige wijze moest worden besteed. Anders wordt een mens maar somber, ongelukkig en kwijnt vervolgens weg. De voorbereidingen voor mijn Afrikaans avontuur werden in gang gezet. Vaccinaties, paspoort, visum en alles lezen wat over Klaartje Derks te lezen viel. Het bezoek aan de lagere school in Beers voor en tijdens de kerstmarkt hoorde er uiteraard ook bij. Daar werd ik overigens wel op een verkeerd spoor gezet. De kinderen vroegen of ik met de opbrengsten van de Kerstmarkt een speeltuintje bij een school wilde bouwen. Toen ik in Kisumu landde zag ik in een oogopslag dat daar geen speeltuintje gebouwd zou gaan worden. Wat dan wel wist ik nog niet.

Kisumu is een grote stad aan het Victoria meer, een kleine kern en vier zeer grote sloppenwijken. De kern biedt ruimte aan 50.000 mensen en de overigen, ongeveer 300.000 mensen wonen in de sloppen. Geen schoon water, geen voorzieningen, geen fatsoenlijke wegen. Wel zeer veel scholen. Honderden kleuterschooltjes, die erg belangrijk zijn want daar leren de kleintjes een beetje Engels. Dat moeten ze beheersen want het onderwijs op de lagere school is in het Engels. Deze scho-

len zijn groot en hebben vaak meer dan 1500 leerlingen.

De erbarmelijke leefomstandigheden zijn een groot probleem. De meeste kinderen zijn besmet met allerlei bacteriën en wormen. Wormen zijn een ware plaag. Ze benutten een deel van het voedsel, putten het kind uit en veroorzaken soms ondragelijke jeuk. Daar ligt een belangrijke taak voor de vrijwilligers van de Stichting Klaartje Derks. Ontwormen van schoolkinderen. Iedere vier maanden duizenden kinderen voorzien van tabletten. Afleveren tot op de tong, anders raken de tabletten zoek in lerarenkamers, directeurhokken en nachtkastjes van volwassenen. Je begrijpt het, het is een arbeidsintensief klusje.

Tegelijkertijd wordt bekeken of de scholen meubilair en kookvoorzieningen nodig hebben. De schoolbesturen worden aangemoedigd om ieder kind minstens een maaltijd Ugali te geven. Ongeveer 40% van de kinderen is wees of half wees. Die kinderen gaan meestal zonder eten naar school en bedelen dan hun kostje bij vriendjes bij elkaar.

Dus ondersteunt de Stichting scholen met een voedselprogramma en moedigt ander scholen aan om er mee te beginnen. Tijdens mijn werk ontdekte ik dat op een school voor gehandicapten, kinderen kruipend hun weg moesten vinden. Een mooi doel om kinderen te verheffen tot

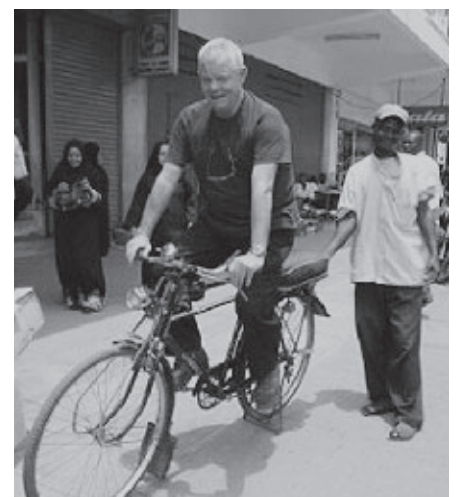
een zittend bestaan. De opbrengst van de Kerstmarkt 2009 is besteed aan 10 rolstoelen. Zoveel blijdschap heb ik in dat straatarme land nog niet gezien.

Als dieptepunt noem ik de ziekte en overlijden van een van de geadopteerde straatjongens. Onze kleine vriend Wycliff. Het was een bijdehand kereltje, dapper, leergierig en een doorzetter. Van de straat geplukt omdat hij hinkte. Een matatu chauffeur was over de voet van Wycliff gereden. Door zorg van een van onze vrijwilligsters is het voetje weer gerepareerd en het leven zag er veelbelovend uit. Maar vorig jaar werd hij ernstig ziek. In de zomer van dit jaar is hij overleden.

In herinnering aan Wycliff

Terug in Nederland ben ik na een maand op de fiets geklommen voor een rondje West-Europa. Het werd een sponsortocht t.b.v. het werk van de Stichting Klaartje Derks. Ik heb heerlijk 6300 km door Nederland, België, Frankrijk en Spanje mogen fietsen en het heeft ook nog eens € 4000 voor Klaartje Derks opgeleverd. 2010 was voor mij een nuttig jaar. Veel gezien, veel vrienden gemaakt en ook nog een beetje goed werk verricht. Wat wil een mens nog meer.

Onze (fiets)held van 2010: Hans van Beers

Wetenswaardigheden

1. Een Kaartje voor Klaartje

Al meer dan 5 jaar maken de dames van: "Een Kaartje voor Klaartje" bijna elke maand 100 euro over op de rekening van de Stichting.

Een rekensommetje laat zien, dat er tot nu al 5000,- euro is binnengekomen. Een heel mooi initiatief, dat 5 jaar geleden is begonnen met een leuke hobby, maar nu is uitgegroeid tot een professionele kaartenmakerij en -winkelje. Van oude gebruikte kaarten, die uit het hele land worden aangevoerd, worden de mooiste 'nieuwe' kaarten gemaakt voor alle gelegenheden.

Nu voor de kerst en het nieuwe jaar is het hard doorwerken om aan alle vraag te kunnen voldoen.

En alle opbrengsten gaan naar: "De Stichting Klaartje Derks voor Kisumu" en worden voor 100% besteed aan de diverse projecten aldaar.

Dank je wel: Jeanne Linders, Fien Barten, Fien Toonen en Annie Schelbergen.

2. Onderzoek Particuliere Initiatieven Universiteit Nijmegen.

Onze Stichting werkt mee aan een onderzoek van particuliere initiatieven (50) in Nederland, die actief zijn in Kenia of Indonesië.

Daarvoor is er in augustus een gesprek geweest met Sara Kinsberger (promovendus). In november hebben de betrokken onderzoekers ook een bezoek gebracht aan Kisumu. Dit onderzoek loopt af april 2012.

De resultaten zullen t.z.t. worden gepresenteerd.

3. Bestuur en vrijwilligers.

Afgelopen zomer is er op de Sterrenbos te Beers een bijeenkomst geweest van bestuur en vrijwilligers, die in 2010/2011

in Kisumu actief zijn (geweest). Hierbij heeft Hans van Beers een presentatie gehouden over zijn avonturen in Kisumu e.o. Ook is Hans in juli nog als een fietsheld ingehaald in Beers door alle schoolkinderen van de Dr. Jan de Quayschool. Zijn monstertocht van meer dan 6000 km was volbracht.

4. Marja en Monica op 18 januari naar Kisumu.

Het is voor Marja van Dijk weer bijna zo ver: voor de 4de keer vertrekt ze voor 3 maanden naar Kisumu, nu samen met Monica van de Berg, een collega van Dichterbij. Marja gaat daar weer, geheel op haar eigen wijze een bijdrage leveren aan de diverse lopende projecten. En ze voelt zich daarbij als een vis in het water, ze is er ondertussen kind aan huis, kortom ze heeft er weer veel zin in en wat zullen ze daar blij zijn met haar komst.

We wensen haar en Monica heel veel succes en we gaan graag die mooie verhalen en foto's volgen op de site.

In mei 2006 schreef Marja het volgende gedicht:

*Geen ouders, geen huis.
Geen familie, geen thuis.
Geen liefde, geen lach.
Dat waren de kinderen die ik zag.
Een huis, soms wat kleren,
ugi of schoolspullen om te leren.
Medische zorg, een beetje een beter leven,
heb ik namens Klaartje mogen geven.....*

Foto's: Malou Kuppen

De 'Stichting Klaartje Derks voor Kisumu' is bij notariële acte opgericht op 5-2-2002. De Stichting heeft als doel: Het ondersteunen van projecten in Kisumu e.o. te Kenya, in het bijzonder t.b.v. (aids) weeskinderen. 100% van de donaties gaat naar onze projecten aldaar.

Correspondentieadres

Sterrenbos 3, 5437 NE Beers

E-mail: stichtingklaartjederks@vodafonevast.nl, Telefoon: (0485) 31 65 06

Bank 1171.65.956 t.n.v. Stichting Klaartje Derks te Beers

Voor meer informatie: www.stichtingklaartjederks.nl